



**Eminentissimi Ac Reverendissimi Domini, D. Joannis
Baptistæ, Cardinalis De Luca, Theatrum Veritatis Et
Justitiae, Sive Decisivi Discursus**

Ad Veritatem Editi In Forensibus Controversiis, Canonicis & Civilibus, in
quibus in Urbe Advocatus, pro una partium scripsit, vel Consultus
respondit ; Cum Indicibus Argumentorum, Causarum ac Rerum
luculentissimis. Opus Tam Judicibus, Quam Causarum Patronis, atque
omnibus in utroque Foro ...

Tractatus Primi Pars I. de Servitutibus Prædialibus, Usufructu, & utroque
Retractu, Pars II. de Emphyteusi, Pars III. de Locatione & Conductione

**Luca, Giovanni Battista de
Coloniae Agrippinae, 1691**

Disc. XXX. Romana officij. Possidens cum alio rem com[m]unem & socii
portione[m] ad certum determinatum tempus conducens; An finito
tempore, & in posessione, ac usu perseverans, censeatur ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74102](#)

rum apothecarum usum ad diversas artes ita studiorum per locatorum distributum, ne unus alteri impedimentum praestaret, ac propterea singulis prout usibus majorem pensionem solvere possent, & hanc dicebant videri veritatem, juxta quam etiam judicatum fuit.

Ex parte Antonetti de jure interrogatus, respondi punctum videri broccardicum & compositione dignum; Tractant enim in individuo DD, hujusmodi questionem; An scilicet habens rem cum altero communem, & socii portionem ad certum tempus conducens, censetur finito tempore ex continuato rei usu reconduxisse, atque inter se discordant; Siquidem Petrus de Vbaldo in tract. de fratribus par. 5. quæst. 9. num. 11. tenet pro reconductione, cumque sequuntur Alcias. de presumpt. reg. 3. presumpt. 17. num. 2. Menoch. lib. 3. presumpt. 25. num. 15. Ronbegal. in l. 9. de duabus rebus in principio num. 127. Mantic. de tacit. lib. 5. tit. 15. num. 34. Contrarium vero tenent Socin. in l. servi electione §. 1. num. 3. ff. de legat. 1. Ripa in l. quoniam num. 141. ff. de fluminibus. Ancharan. Regien. quæst. familiar. 28. num. 2. lib. 2. Corn. cons. 222. namer. 2. & 4. volum. 2 Gomes. var. resol. tit. de contractibus cap. 3. num. 14. Caroc. de locato tit. de re communi num. 49. fol. in meo 140. & tit. de re locat. quæst. 34. declaratione 3. fol. 157. licet iste Doctor pro neutra partium auctoritate facere videatur, nam quæst. 18. fol. 53. variat, dictamque Socini opinionem nervosè & ex professo substituet Granut. theorematem 2. num. 2.

Istarum opinionum diversitas pendet à diversitate rationis, in qua reconductionis presumptio fundetur, qui enim tenent idèo ex continuatione reconductionem inductam censeri, ut excludatur delictum, quod alias conductor committeret perseverando in possessione rei alienæ sine titulo, bene impugnant opinionem Petri de Vbaldo hujusmodi ratione retenta omni carentem fundamento, quoniam socius perseverando in possessione totius non dicitur esse in delicto, dum totam rem tanquam Dominus pro sua portione possidere dicitur; Ubi autem reconductionis ratio consideret in continuata voluntate perseverandi in eodem contractu, donec una partium contrarium declaraverit, & tunc tenuerit remaneret dicta de Vbaldis opinio, de cuius majori probabilitate mihi respondentum videbatur, quia ex communi usu hac secunda & non prima videretur congrua reconductionis ratio; Atque hanc opinionem mihi magis placere dicebam, quamvis contraria Socini maiores lequaces haberet.

In judicando tamen dicebam spectandas esse facti circumstantias, ex quibus animum partium desumendo decisio pendaat, quibus circumstantiis in hac facti specie penfatis, quando viveret idem Silvestrinus, pro Antonetto in reconductionis exclusionem probabilius respondentum fore dicebam ex discretiva contenta in receputis pecuniarum ab ipso solitarum, quia durante sexennio dicitur eas recipi pro affictibus, eo autem finito dicitur recipi ad computum ejus, quod debetur nulla affictuum facta mentione.

Verum difficultatem non levem mihi inferebat mutatio personarum, ex qua hujusmodi discretiva resultabat, cum hæredes, in quibus regulariter de jure presumitur ignorantia, de his non concepi, cum probabilitate receperatas fecerint in causam generali quocumque corum præjudicium præferantem, unde potius aliqua culpa considerabatur in conductore superviventem, qui de his omnibus informatus debebat hæredesignatos certiores redire, eisque voluntatem non continuandi denunciare, unde non videbatur ab aliqua mala fide alienus, quasi quod rei eventum attendere voluerit, ut bonus nempè ejus commmodo cederet, malus vero confocii damno. Ac etiam quia si voluntatem dictis hæredibus ignarus denunciasset, isti curassent, ipsius

ROMANA

OFFICII

PRO

JOANNE MARIA
ANTONETTO,

CVM

HÆREDIBUS JOANNIS
SILVESTRINI.

Casus benevolè examinatus, & per concor-
diam sopus.

Possidens cum alio rem communem & socii portionem ad certum determinatum tempus conducens; An finito tempore, & in possessione ac usu perseverans censetur reconduxisse, ita ut intret dispositio textus in l. Item queritur §. qui im-
plete ff. locati.

S V M M A R I V M .

1. Causa controversia.
2. Referuntur dissidentes opiniones.
3. De rationibus unius vel alterius opinionis.
4. Quæstio decidenda ex circumstantiis facti.
5. De socio habitante domum communem an teneatur ad pensionem pro portione consocii.

D I S C . X X .

CUM Antonetus & Silvestrinus pro communi possiderent unum ex officiis Notariorum Capitolii, primus conduxit à secundo ejus portionem pro certa conventa mercede ad sexennum, quo elapo, ac mortuo interim Silvestrino, Antonetus offici exercitium ut antea continuavit, aliquas pecuniarum summas in dies vel tempora dicti consocii heredibus solvendo in computum absque expressione causa, in quam solutio fieret; Post plurimum autem annorum decursum in solidatione computorum pretendentibus dictis hæredibus sibi debitas esse pensiones ad summam ab initio conventionis; Econversò autem prætendente Antoneto ex tempore finiti sexennii tanquam ex cessato titulo locationis ipsum continuasse officii exercitium & possessionem jure Domini & socii, qui rem communem totam, & insolidum pro ejus portione possidere dicitur; cum sola obligatione confocio reddendi rationem de emolumentis ex ejus portione per ipsum perceptis, orta proinde inter partes de super controversia.

spius fidem non sequendo, alium in exercitio sue portionis deputare, seu alias diligentias pro emolumentorum certitudine adhibere, unde requirenti pro mea consuetudine respondi non levem contra eum habere difficultatem, prouideque consului concordiam exinde sequuntur.

Consimilem quoque disputavi controversiam in Rota coram Bevilacqua pro Comite Marescotto cum Laurentia de Bontempis; Cum enim Comes ad majorem ejus familiae communitatem quamdam domum proprie contiguum conduxisset ad certum tempus, quo durante quartam illius partem ab uno ex condominiis emptionis titulo acquisivisset, a finito tempore, factaque disdicta, ejusdem domus usum continuauerat, hinc pretendebat ad nullam pensionem pro dictis aliis tribus ex quatuor partibus teneri, non quidem ex contractu conductionis, dum ejus tempus celsaverat, neque ex alio reconstructionis stante disdicta, & contraria animi declaratione, minusque ex habitatione & usu, cuius ratione intrat saltē conductione sine causa ex iis, quæ habentur suprà in Romana locat. facili discr.: 16. dum ipso tanquam socius totam rem pro ejus portione licet pro indiviso possidere posuit, sibiique imputet consocius, cur etiam non poslederit, vel ad divisionem non provocaverit, quatenus effet dividita, vel ubi effet individua ad locandum consocium non coegerit, ex deductis per Mohed. decr. 13. de locato Franch. & adden. dec. 160. Surd. dec. 260. num. 20.

Contrarium tamen judicatum fuit, atque refutatio mihi justa visa est, quamvis contra clientem, non quidem ex puncto juris, sed ex facto, stante dicti Comitis qualitate non permittente simplici mulieri, ut cum ipso ejusque familia pro communī habitare deberet; Et licet rigorose eidem mulieri imputari posset, cur ad locandum non coegerit, at tamen in concurso istius contendentes de damno, ac alterius contendentes de lucro muliebris sexus similitati potius, quam potenter & adeò qualificati viri rigori indulgendum, ac deferendum erat, maxime quia ex precedenti conductione factum ostendebat totius domus usum conductori necessarium esse.

ROMANA DE ROSEMINO

PRO

BARTHOLOMÆO ROSEMINO.
Casus discussus coram A. C. & incertus exitus
forsitan concordatus.

An inquilinus, qui domum communem a duobus sociis conduxit, liberationem obtineat ab uno ex eis, qui clavum restitucionem recepit, eumque à conductione liberavit.

S V M M A R I V M.

- a. Casus controversia.
 - b. Socius dicitur Dominus totius rei pro ejus quantum & totam rem communem locare potest.
 - c. Socius dicitur habere mandatum à consocio, & de effectibus inde resultantibus.
 - d. Quid accidente mala fide.
- Cardin. de Luca de Locat. & Conduct.

CUM Roseminus conductor domus, quæ Joannis Pauli & Antonii fratrum communis erat, claves cum sequita liberatione à conductione restituisset Joanni Paulo, qui eam alteri locavit, Antonius ob novi inquilini insufficiam dictum priorem molestare coepit sub praetextu adhuc durantis conductionis, sed insultans dixi molestiam, quia socius dicitur totius rei communis Dominus pro ejus portione ad textum in L. in re communis ff. de servitutibus urbanorum pradiorum l. servi electione & labore, ubi gloss. ff. de legatis primo, idèque totam domum locare posse, & confocium teneri habere ratum illius factum, firmant Bart. in l. & hac distinctio §. cum fundum numer. 2. ff. locuti Castren. conf. 395. ante num. 1. lib. 2. & ceteri plenè deduci per Surd. conf. 43. Rota dec. § 43. num. 2. & 692. num. 3. in fine par. 1. rec. Michalor. de statribus par. 3. cap. 36. & est certa propositio, quoties agitur de domo conductione, cum sola controversia sit, ubi unus ex eis vult locare, alter vero habitare, ut constat ex Surd. & Michalor. ubi supra, sed ibo casu cestiente res procedit de plano, quia socius dicitur habere à consocio in re communis liberum mandatum, unde unus alterum obligare potest, sive unius eorum per communem debitorem bene solvitur ex deductis per Gregorium dec. 302. numer. 16. Duran. dec. 416. num. 2. dec. 545. par. 4. recent. tom. 2. n. 5. Adden. ad Buratt. dec. 810. Atque unus potest prorogare terminum ex pacto præfixum ad redendum, ex ea ratione, quia est Dominus à condonino mandatum habens, ut dec. 64. par. 4. rec. tom. 2. Unde sicut locare & contrahere potuit, ita distrahere, & priorem inquilinum liberare, ut alteri locaret. Solùmque difficultatem cadere posse dicebam, ubi constaret de mala fide & collusione, ex iis, quæ in jure habentur in habente mandatum ad exigendum, ut non possit acceptilare, seu alias cum sola confessata solutione liberare, quod neque in socio habente à jure magis amplum mandatum, ita de plano admittendum est, quoties ex re communis portione recte potest consocio esse consultum, ita ut non versetur in casu subsidii; Sed non fuit opus hujusmodi questionem assumere, dum nulla in facto ex parte actoris dabatur probatio saltē præsumptiva mala fidei & collusionis in dubio non præsumenda, & ita credo judicatum, vel concordatum.

PLACENTINA PECUNIARIA

PRO

HORATIO LUSARDO

CVM

ILLIS DE PRATO.

Casus decisus per Rotam pro Lusardo.

An conductor sublocans rem conductam de consensu locatorum, vel saltē unius ex eis, eam pro communis possidentium, consequatur liberationem, ita ut subconductor fiat conductor principalis.

E 2

S V M